

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 1/2002 ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚ-ΔΑΝΙΑΣ, ΦΕΡΟΩΝ ΝΗΣΩΝ

της 20ής Μαρτίου 2002

σχετικά με την εισαγωγή του άρθρου 20α για τον «λογιστικό διαχωρισμό» στο πρωτόκολλο αριθ. 3 για τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας

(2002/306/ΕΚ)

Η ΜΕΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και της κυβέρνησης της Δανίας και της τοπικής κυβέρνησης των Νήσων Φερόε, αφετέρου⁽¹⁾, στο εξής καλούμενη «η συμφωνία», και ιδίως το άρθρο 34 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το πρωτόκολλο αριθ. 3 για τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1997.
- (2) Στο πλαίσιο των εμπορικών σχέσεων που καθιερώθηκαν βάσει της συμφωνίας, προέκυψε η ανάγκη να προβλεφθεί ένα σύστημα λογιστικού διαχωρισμού.
- (3) Η μέθοδος του «λογιστικού διαχωρισμού» θα πρέπει να επιτραπεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όταν η χωριστή διατήρηση αποθεμάτων καταγόμενων και μη καταγόμενων υλών πανομοιότυπων και εναλλασσόμενων που ενσωματώνονται σε ένα προϊόν που προορίζεται για εξαγωγή στο πλαίσιο ενός προτιμησιακού καθεστώτος συνεπάγεται υψηλό κόστος ή σημαντικά προβλήματα. Οι άδειες θα πρέπει να υπόκεινται σε παρακολούθηση από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές οι οποίες μπορούν να τις ανακαλούν σε περίπτωση χρησιμοποίησης κατά το μη δέοντα τρόπο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Στο πρωτόκολλο αριθ. 3 για τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας που επισυνάπτεται στη συμφωνία, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 20α

Λογιστικός διαχωρισμός

1. Όταν η χωριστή διατήρηση αποθεμάτων καταγόμενων και μη καταγόμενων υλών πανομοιότυπων και εναλλασσόμενων συνεπάγεται υψηλό κόστος ή σημαντικά προβλήματα, οι τελωνειακές αρχές έχουν τη δυνατότητα μετά από γραπτή αίτηση

των ενδιαφερομένων να επιτρέπουν την εφαρμογή της μεθόδου του λεγόμενου “λογιστικού διαχωρισμού” για τη διαχείριση αυτών των αποθεμάτων.

2. Η μέθοδος αυτή πρέπει να μπορεί να διασφαλίσει ότι ο αριθμός των παραγόμενων προϊόντων που θα ήταν δυνατό να θεωρηθούν ως “καταγόμενα” είναι ο ίδιος με αυτόν που θα είχε προκύψει αν είχε υπάρξει φυσικός διαχωρισμός των αποθεμάτων.

3. Οι τελωνειακές αρχές έχουν την ευχέρεια να παρέχουν την εν λόγω άδεια, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που κρίνονται αναγκαίες.

4. Η μέθοδος αυτή διαμορφώνεται και εφαρμόζεται βάσει των γενικών λογιστικών αρχών που ισχύουν στη χώρα παραγωγής του προϊόντος.

5. Ο δικαιούχος της εν λόγω διευκόλυνσης μπορεί να εκδίξει ή να ζητεί την έκδοση πιστοποιητικών καταγωγής, κατά περίπτωση, για την ποσότητα των προϊόντων που δύνανται να θεωρούνται ως καταγόμενα. Μετά από αίτηση των τελωνειακών αρχών, ο δικαιούχος υποβάλλει δήλωση σχετικά με τον τρόπο διαχείρισης των ποσοτήτων.

6. Οι τελωνειακές αρχές παρακολουθούν τον τρόπο χρησιμοποίησης της άδειας και μπορούν να την ανακαλούν ανά πάσα στιγμή, εφόσον ο δικαιούχος την χρησιμοποιεί κατά τον μη δέοντα τρόπο ή δεν πληροί οποιαδήποτε από τις λοιπές προϋποθέσεις που παρατίθενται στο παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της υιοθέτησής της.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2002.

Τórshavn, 20 Μαρτίου 2002.

Για τη Μεικτή Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Herluf SIGVALDSSON

(1) ΕΕ L 53 της 22.2.1997, σ. 2.